

KENDİNE
VURGUN
DİVANELER

İsmail Bingöl

YAYIN NU: 1399
KÜLTÜR SERİSİ: 817

T.C. KÜLTÜR ve TURİZM BAKANLIĞI
SERTİFİKA NUMARASI: 16267

ISBN: 978-605-155-801-1

www.otuken.com.tr | otuken@otuken.com.tr

ÖTÜKEN NEŞRİYAT A.Ş.®

İstiklâl Cad. Ankara Han 65/3 • 34433 Beyoğlu-İstanbul
Tel: (0212) 251 03 50 • (0212) 293 88 71 - Faks: (0212) 251 00 12

Editör: Ayşegül Büşra Çalık

Kapak Tasarımı: Ceyhun Durmaz

Dizgi-Tertip: Ötüken

Kapak Baskısı: Karakış Basım

Baskı: İmak Ofset Basım Yayın San. ve Tic. Ltd. Şti.
Sertifika Numarası: 12531 Tel: (0212) 444 62 18

Kitabın bütün yayın hakları Ötüken Neşriyat A.Ş.'ye aittir. Yayınevinden yazılı izin alınmadan, kaynağın açıkça belirtildiği akademik çalışmalar ve tanıtım faaliyetleri haricinde, kısmen veya tamamen alıntı yapılamaz; hiçbir matbu ve dijital ortamda kopya edilemez, çoğaltılamaz ve yayımlanamaz.

İsmail BİNGÖL; 1962'de Erzurum'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Erzurum'da tamamladı. Atatürk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinden mezun oldu. Aynı okulda yüksek lisans yaptı. 1986-88 yılları arasında Ankara Defterdarlığında görev yaptı. 1988 yılının Nisan ayından bu tarafa TRT Erzurum Radyosunda program yapımcısı olarak çalışıyor. 1994-2000 yılları arasında Atatürk Üniversitesi Meslek Yüksek Okulu Radyo-Televizyon Yayincılığı bölümünde, 2001 yılında ise İletişim Fakültesinde "Radyo Programcılığı" dersini verdi. "Âşıklarımız-Âşık Edebiyatımız", "Aşk İmiş Her Ne Var Âlemde" ve "Şehirden Sesler" yaptığı programlardan bazıları... Kırağı, Akademi, Kalem ve Onur, Düşünce ve Sanatta Adım, Çizgi, Ay Vakti, Türk Edebiyatı, Dergâh, Lika, Sühan, Mortaka, Beyazdoğu, Tarih Yolunda Erzurum, Erzurum Sevdası, Berceste, Az Edebiyat, Bizim Külliye, Edebiyat Ortamı, Bir Nokta, Dil ve Edebiyat, İslami Edebiyat, Herfene, Beyaz Şehir Palandöken, Akra, Şehir ve Kültür, Hüma, Ayraç gibi değişik dergilerde; birçok sanat ve kültür sitelerinde yazı, şiir ve röportajları yayımlandı.

Yaşadığı şehirle ilgili portre ve denemelerini bir araya getirdiği "Türkülerde Yaşayan Şehir Erzurum" adlı kitabı, Dergâh Yayınları Erzurum Kitaplığı'ndan; "Ey Kelime ve Ey Ses", "Atalar Mirası Gönül Yarası Türküler" adlı denemeleri, Dergâh Yayınları Ülke Kitapları serisinden, "Ay Düşleri" adlı ilk şiir kitabı, ARES yayınlarından, ikinci şiir kitabı "Sırrını Söyleyen Rüzgâr" ise, Ötüken yayınlarından çıktı.

Yayına hazır deneme, inceleme, portre ve röportajları var.

İÇİNDEKİLER

Kendine Vurgun Divaneler	9
Tende Can	10
Bu Bayrak ki	11
Dalışlarda Boğulmayan Zaman Artığı Sözler	12
Akşam	14
Hüznün Gölgesi Düştüğünde Dünyaya	15
İncelen Yüreklere	16
Kaçış	17
Damgalanmış Bir Suçlu Gibi Dağılmak Yeryüzüne	18
Kuşlar Uçuyor Huzura Hasret	20
Dalışlarda Boğulmayan Zaman Artığı Sözler	21
Hüzünle Karılmış Bir Vakte Şerh Düşmek	23
Ben Sana Ne Demeliyim	24
Meğer Aşkmış	25
Hürriyetim	26
Leylâları Tükettik	27
Leylâ	29
Yâr Gece Yârim Gece	30
Aşkolsun	31
Ey Vefasız Sevgili	32
Hoş Gör No'lur	33
Kapılar... Kapılar...	34
Bir Hayale Sesleniş!	36
Akşamın Hüznüyle Gelen	38
Sen	39
Manzum ve Mükedder	40
Bir Gidişe Düşülen Not	41
Biz Kime Dokunsak Gayri	43
Halimize Tercüman Aşk	45
Vartlığımıza Dair Küçük Bir Not	46
Tükettiğimiz Ömrümüzdür	47
Şehirleri Terkediyorum / Anne	48
Neden Bu Kaygımı Bir Firak ile Yarmıyorsun	50
İçime Bir Hicran Sokağa Ateş Düştü	52
Gölgeler Fatih Olma	54
Kurgulanan Hayaller Vuruyor Rüyalarımızı	56
Sen Yoksun Hiçbir Şey Yok	58
Nerde Benim Hayalim Nerde Sen	59
Keşke gitmeseydin	61
Özleminle Düşülen Kayıt	63
Gam-ı Gussa	64
İhanetin Şiiri	66
Kavga	67
Kurtulmalıyız Belki de	68

Taşınması Giderek Güçleşen Bu İncelikten	68
Sorgulama	70
Çaresi Var mı Bu Sızının	72
Sitem	74
Bu Şarkılar	75
Sen Gittin ve Gece Sona Erdi	76
Gidişinin Hasretiyle Yazılan	77
Yürüyüp Gittiler Aşk Ülkesine	79
Başkalarının Diliyle Söylenen	80
Tükenirken Zaman	82
Dörtlük	83
Ben Bu Gecenin Seyrine Bir Anlam Katamıyorum	84
Gülün Sancısını Çekenlere	85
Sorgu	86
Sükût Suretinde Gelir Aşk	87
Aşkın Adı Olan Leylâsın	88
Geceye İnen Şiir	90
Ben Bu Şiiri Yazamam	91
Sana Türküler Söyleyeceğim	92
Türkülerimiz	93
Ben Derdimi Türkülere Dökerim	95
Bir Hicranlı Şafakta Türkülerle Buluşmak	96
İyi ki Şiir Var	98
Serzeniş	100
Şükür ki Kavuştuk Sana	101
Aşk mı?	102
Sevdam ki Kurtuluşumu Sağlamak İçin Alnımdan Öper	103
Sevgi	104
Uzun Şiir	105
Yorgun Bir Aya Benzer Şimdi Yüreğimiz	107
Güzel Olacaktır Elbette / Dünya Çocuklarla Birlikte	108
Anne/Bir İç Döküş/Bir Ağlayış	109
Bir Dosta Mektup	115
Bir Sonbahar Şarkısı	116
Kim Neyi Anlarsa ya da Bir Gecedan Taşanlar	118
Umut	119
Yüreğimi Sevgiyle Kanatıyorum	120
Yorgun Vakitlerden Yansımalar	121
Ey Dost Yanıltma Bizi	124
Unut Artık Beni Unuttur Kendini	125
Hasretle Mayalanan Zamana Şerh Düşmek	127
Bir Yılın Son Şiiri	128
İsmail Bingöl ve Sanatı (H. Ömer Özden)	129

Kendine Vurgun Divaneler

Kar uzun ve sessiz bir ayrıntıyla sardığında geceyi
Huzurumdan bir parça damlar üzerine
Alışkanlıklarım yeniden depreşir
Alır başımı giderim o yoksul eski zaman kahvesine

İçerimde geçmişimden bir sürü boşluk
Aniden yangınlı sabahlara uyanırım
Dağılışın pençesinde kıvrınmanın ağır yüküyle
Loş ışıklarla süslü sokaklarda dolaşırım

Bir bakış vurdukça bir his kavurdukça
Ruhumu törpüleyen bu yerlerde düşüncelerimi
Aşka dair eski şarkılar dökülür ellerimden
Hüznümün ateşinde kavrulur mısralarım

Sapsarıdır artık gözümde bütün kâinat
Uslanmazlıkla malul zihnimi kanımla boyarım
Kendine vurgun divaneler dolaştıkça mezarlıklarda
Ölmeden tutulan matemi kendime saklarım

04.01.2015

Tende Can

Sensizliđi besteliyor bütün sazlar
Ve sessizliđin bestesini dinliyor
Bütün canlar
Canın farkında olanlar

Dolunca ruhlara ötelere O
Can sarsılıyor
Ten sarsılıyor
Ve kaybediyor meyvesini
Ağaçlar

Kavgalara son noktayı koyan O
Sevdalara son noktayı koyan O

Odur son nefeste üflenen
Odur son nefeste dillenen
Ve onun hükmüdür
Her vakitte söylenen

Odur kırık kalpleri onarmak için ışıklar gönderen
Odur ışıktan ışık çıkarıp ışıkları söndüren
Odur bitmez acılara son verip sükûta erdiren
Yükselir ufuklardan kudreti perde perde
Onun sevdası salar âşıkları derde

Odur son veren zalimlerin zulmüne
Odur düşüren aslanları tilkilerin eline
Onunla başlar her doğuşta zaman
Onunla doludur yekpare devran
Ve onun izniyle biter
Tende can

Bu Bayrak ki

Bu bayrak ki
Dokunmaya görsün gönül telimize eli
Al bir manzarayla şenlenir yürekler
Ve boydan boya bir vatan sevgisi kaplar
Bütün bir memleketi

Hüsnüne vurgun gözlerle seyrettikçe
Yeri göğü ve uzayıp giden vadileri
Uğruna çektiğimiz acılar yok olur
Yeniden ve daha büyük bir sarsılışla
Doldurur sevdasıyla inleyen sineleri

Bu bayrak ki
Nice yangınlar görüp gezse de elden ele
Nice harp meydanlarında
Kaybetmemiştir hiçbir zaman
Işıltısını rengini ve şerefini

Çünkü şehitlerin kanı vardır
Mayasında yapısında boyasında
Ve büyük bir milletin imzası
Büyük bir milletin hafızası vardır
Her bir çizgisinde her bir damarında

31.07.2016

Dalışlarda Boğulmayan Zaman Artığı Sözlere

Bir mısra bize ne söyler? Neyi hikâye eder; kelimelerden harmanlanmış gül demeti bize... Kavgalarımız neye dairdir; bir şiirden önce ve sonra... Alınanlığımıza, kırılmağımıza, sıklılganlığımıza nasıl tercüman olur yerin yankısı, göğün şarkısı olan, içimizden ses veren bu manzara... Zamanı hikâyeleştirirken hâkimiyeti şiire verip, mısraların izinden yürüyerek sonsuzluğa taş atmaya çalışırken, aynı zamanda çilenin boyunduruğu altında söz mülküne baş eğdirmeye çalışan kişidir bu manzaradan en çok etkilenen...

Aşk çemberinde sıkıştığında ruhumuz dört bir yandan, taşıp gittiğinde içimizin hüznü, her gün ayrılık hasretiyle, vefasızlıkla, nankörlükle yeniden dağlandığında yüreğimiz, kabarıp bir heyula gibi üzerimize üzerimize geldiğinde çağın sonu gelmez takıntıları; şiire bir sırdaş gibi, bir yoldaş gibi, bir arkadaş, candan bir dost gibi yaklaşmalı ve bizi inciten yanlarımız mısrayla paylaşmalıdır.

Gece bizi kavradığında, şafağımızda yeni bir melâl dalgalandığında, bir şiir, bir mısra; nasıl kucaklar, nasıl sırdaş olur, nasıl yoldaş olur yarınlarımıza? Tarumar bir gönlü, sevdası giderek azalan yüreği nasıl onarır, nasıl çoğaltır, nasıl büyütür yeniden; çilenin, sıkıntının, ruh acısının ve bir engin bakışın, kendine has bir duruşun, nevi şahsına münhasır bir seslenişin eseri olan mısralar...

İşte bunun içindir şiir... Ve yine bunun içindir şiir uğruna çekilen, çekilmeye razı olunan acı, yüklenilen ıstırap... Ruhu ve bedeni cendere altına alma, sıkıntıya boyun eğme... Çoğu hayalde kurulan bir dünyadan bir şeyle çıkarma... Verilen kavgalar, sükûndan uzak bir yürek... Bunun içindir hep...

Bir sorun kendinize... Bir gülüşten ne çıkar? Sevda mı? Mutluluk mu? Hüzün mü? Diye...

Hayatın ayak sesini, fısıltısını duymak, bir meçhulü keşfedercesine temkinli, ince ve nazenin yanlarına eğilmek istiyorsanız eğer, uzatın, uzatın ellerinizi siz de şiirin elle-rine? Okuyun ve düşünün;

“Dalışlarda Boğulmayan Zaman Artığı Sözler” ne diye?

Akşam

Yağmaladıkça hüsnüne vurgun bakışlar ömrümüzü
Bir ayrılık sofrasında neleri paylaşabiliriz ki seninle
Dağlar eğdikçe başını sevgiye doğru
Biz nefretin peşinden koşuyoruz habire

Esmer bir ışık düşünce pencereme
Zaman tersine döner hükmüm yürümez olur
Nazımından bir parça eklemek istedikçe gönlüme
Gönlüm harap gönlüm tarumar olur

Sonsuzluk manzarasıyla coştukça ruhumuz
Kim ne bilir hangi yıldız ne yana gider
Döndükçe umut döndükçe hayal döndükçe hüzün
Kim ne bilir hangi acı hangi yüreği söker

Hüznün Gölgesi Düştüğünde Dünyaya

Cennetin sonsuzluğundan
bizleri seyreden Aylan Kurdi'ye...

Sahil yağmaladıkça
Bir meleğin yüzüstü duruşunu
Acılar böler orta yerinden ufkumuzu
Kalplerimiz
Bir girdaba esir düşer
Sonsuz bir karanlıkta
Öylesine dönüp dururuz
Saçımız ellerimizde

Ey zalimlikleriyle
Cihanı dize getireceklerini sananlar
Bu koşu bittiğinde
Altta kalan sizler olacaksınız elbet
Vuracak kıyılara cesetleriniz
Tıpkı firavununki gibi
Ve boyanacaksınız
Kötülüklerinizden süzülen kanın
Çılgın manzarasıyla

11.09.2015

İncelen Yüreklere

Ah yandım yine
Huzurumdan bir parçayı bastırdıkça
Acılar mahşerinde göğsüme
Sökün verir şaşkınlığım gözlerimden
Eski bir yaraya derman olmak için

Yangınlı sabahlara uyandıkça
Çıkmasa da sesim eskisi gibi
Ezikliğimi siper edip güneş ışıklarına
Seslenmek istiyorum yine de
Yoksulluğumun şahidi kadim zamanlara

Bir el tutup bir ses duymak için
Çekilir mi bu dert bu esirlik bu çile
Üzgünlüğümü vird edip çektiğim
Bu hüznün cehennemi

Yüzüm değdikçe utancımı örten perdelere
Bu korkularla bilmem ki ben nasıl ederim
Ağlayışlarımı döktükçe incelen yüreklere
Dağılıp gitmekteyim ölüp ölüp dirilmekteyim

11.14.2015